

Δελτίο τύπου

Ο χΩρος 18 σας προσκαλεί την Τρίτη 24 Ιουνίου και ώρα 20.00 στα εγκαίνια της έκθεσης με θεματικό τίτλο: «**Αόρατες Πόλεις – Λαβύρινθος**». Στην έκθεση συμμετέχουν 7 φοιτητές και απόφοιτοι της ΑΣΚΤ του εργαστηρίου του Γιώργου Τσακίρη και ένας απόφοιτος της Αρχιτεκτονικής Σχολής Ξάνθης.

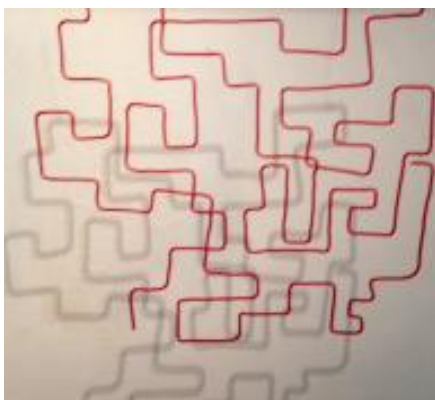
Οι νέοι δημιουργοί που συμμετέχουν είναι οι: Σωτήρης Αλβανούδης, Βασίλης Αλεξάνδρου, Εύη Ζαμπέλη, Δημήτρης Θεοχάρης, Αλέξανδρος Λαμπαδάκης, Φωτεινή Πολίτη, Φωτεινή Τσακιρούδη, Ιωάννα Ταϊγανίδου. Ύστερα από συνεργασία ενός εξαμήνου και με την επιμέλεια του ζωγράφου Σταύρου Παναγιωτάκη σχεδίασαν, δημιούργησαν και παρουσιάζουν ένα ενιαίο εικαστικό έργο-εγκατάσταση. Η διάρκεια είναι μέχρι 30 Ιουνίου 2014.

Χρυσοστόμου Σμύρνης 18, Θεσσαλονίκη, τ.κ. 54622, τηλ. 6972.855639

Ώρες λειτουργίας έκθεσης:

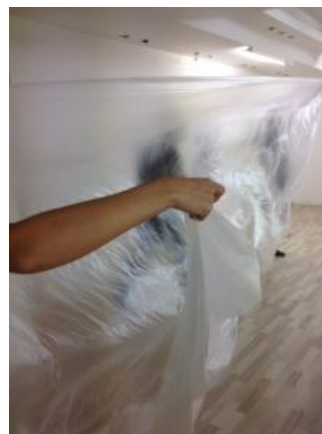
Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή: 18.30-21.00

Σάββατο: 12.00 – 15.00

**«Αόρατες Πόλεις»
Λαβύρινθος**

Σωτήρης Αλβανούδης
Βασίλης Αλεξάνδρου
Εύη Ζαμπέλη
Δημήτρης Θεοχάρης
Αλέξανδρος Λαμπαδάκης
Φωτεινή Πολίτη
Φωτεινή Τσακιρούδη
Ιωάννα Ταϊγανίδου

Ο καθηγητής της ΑΣΚΤ κ. Γιώργος Τσακίρης το φθινόπωρο του 2013 πρότεινε την συνεργασία 8 φοιτητών του τμήματός του, με τον εικαστικό κ. Σταύρο Παναγιωτάκη, ο οποίος θα αναλάμβανε την επιμέλεια της ομάδας με στόχο τη δημιουργία ενός project που όφειλε να ολοκληρωθεί κατά τη διάρκεια του θερινού εξαμήνου 2014.

Ο Σ. Παναγιωτάκης αναφέρει χαρακτηριστικά ότι οι παρεμβάσεις του στη δημιουργική διαδικασία και η συνολική προσπάθεια στηρίχθηκε στη φράση του Henri Matisse: «Ελευθερία είναι στην πραγματικότητα η αδυναμία να ακολουθήσει κάποιος το δρόμο που ακολουθούν όλοι οι υπόλοιποι. Ελευθερία σημαίνει να ακολουθεί κάποιος το δρόμο τον οποίο του υποδεικνύουν τα προτερήματά του¹».

Οι ομάδα θα εργαζόταν σε μια θεματική, παράλληλα με όλες τις υπόλοιπες και απαιτούμενες εκπαιδευτικές υποχρεώσεις της σχολής τους².

Οι δυσκολίες της αρχής ήταν σημαντικές διότι πρώτον η επιλογή των φοιτητών έγινε εντελώς τυχαία (χωρίς συνεντεύξεις και βιογραφικά). Δεύτερον όσοι συμμετείχαν ήταν άγνωστοι μεταξύ τους και από διαφορετικά εξάμηνα φοίτησης (αυτό ήταν τελικά θετικό ως προς το συνολικό αποτέλεσμα). Τέλος σχεδόν όλοι δεν είχαν λάβει μέρος παλαιότερα, σε άλλη εικαστική ομάδα ώστε να υπάρχει σχετική εμπειρία για τη δημιουργία ενιαίου ή κοινού ομαδικού έργου.

¹ Henri Matisse, *Γραπτά και ρήσεις για την τέχνη*, εκδόσεις Νεφέλη, 1999, σελ. 115

² Στην ομάδα συμπεριλαμβάνονται δύο πτυχιούχοι, ένας απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών Θεσσαλονίκης, ο Β. Αλεξάνδρου και ένας της Αρχιτεκτονικής Σχολής Ξάνθης, ο Σ. Αλβανούδης, ο οποίος προστέθηκε στην ομάδα από τα αρχικά στάδια εργασιών. Με διαφορετικές εμπειρίες από τους υπόλοιπους οι δύο καλλιτέχνες, ενσωματώθηκαν και με τις γνώσεις τους ενίσχυσαν την δυναμική της ομάδας.

Ως θέμα ο επιβλέπων πρότεινε τις «Αόρατες πόλεις»³. Έγινε άμεσα αποδεκτό και άρχισε η ανάλυση, χωρίς περιορισμούς ως προς το λογοτεχνικό κείμενο. Στις συνεδρίες που γινόταν κάθε Πέμπτη, συζητήθηκαν θεωρίες, σκέψεις, απόψεις, θέσεις και αντί-θέσεις που αφορούσαν στην Τέχνη, στην Αρχιτεκτονική και στο δημόσιο κοινωνικό-πολιτικό χώρο.

Στις αρχές Απριλίου μια πρώτη απόπειρα ομαδικού έργου παρουσιάστηκε στο χώρο 18 για μία ημέρα, ως work in progress.

Ύστερα από την έρευνα και ανάλυση των πεδίων που αφορούν στο πλαίσιο της θεματικής και μέσα σε λίγους μήνες εξετάστηκαν συνειρμικά διαδρομές, αντί-διαστολές, χώροι και διττές αφηγήσεις, αόρατες παραβολές, ορατά και μη φυσικά τοπία.

Εξιχνιάζοντας τις λεπτομέρειες της ζωής μέσα στο αστικό περιβάλλον το αποφασιστικότερο σημείο στην πορεία της δημιουργικής διαδικασίας, ήταν η στιγμή που ορίστηκε ως υπότιτλος η λέξη «Λαβύρινθος».

Ένα βιβλίο, από μόνο του έχει κάνει ένα ταξίδι από χέρι σε χέρι δημιουργώντας αόρατες διαδρομές. Ο καθένας παίρνει από το βιβλίο που διαβάζει κάτι διαφορετικό. Διαφορετικά νοήματα, συναισθήματα, εικόνες, αντιλήψεις, διαφορετικών πραγμάτων. Το έργο της **Φωτεινής Πολίτη** αποτελείται από σελίδες διαφορετικών βιβλίων, από τις οποίες έχουν αφαιρεθεί ολόκληροι παράγραφοι ή μόνο λίγες λέξεις. Από το νέο κείμενο προκύπτει μια καινούργια ιστορία. Αφαιρώντας φράσεις ή ολόκληρες παραγράφους δημιουργεί μια καινούργια ιστορία σε μια ήδη υπάρχουσα αποδομώντας το προϋπάρχον κείμενο. Στο τέλος ο κάθε θεατής –αναγνώστης, θα βγάλει το δικό του συμπέρασμα και έτσι δημιουργείται ένας αόρατος κόσμος γεμάτος καινούργιες αφηγήσεις και ανείπωτες ιστορίες.

Η **Ιωάννα Ταϊγανίδου** γράφει για τό έργο της: “Η πορεία του ανθρώπου μέσα από το λαβύρινθο είναι ένα πέρασμα που οδηγεί στο αθέατο. Πώς βιώνει ο άνθρωπος την πόλη; Πού βρίσκει τον εαυτό του μέσα σ' αυτήν, σε ότι τον περιβάλλει; Περιτριγυρισμένος από κτίρια, σαν εγκλωβισμένος, βηματίζει δειά με την ελπίδα για μια έξοδο. Ο καθένας χάνεται στο λαβύρινθο των συλλογισμών του. Διαδρομές πολύπλοκες, ψάχνοντας για την έξοδο, περιορισμένοι από φράγματα που έχουν ή έχουμε χτίσει, πορευόμαστε εκεί όπου το μάτι μπορεί να ταξιδέξει. Εμπόδια που καλούμαστε να περάσουμε για να βρούμε την έξοδο. Μια οδό διαφυγής για τον άνθρωπο που έχει εγκλωβιστεί στις σύγχρονες πόλεις”.

Ο **Σωτήρης Αλβανούδης** χρησιμοποιεί ένα αντικείμενο καθημερινής χρήσης της πόλης, το θυροτηλέφωνο. Μετατρέπει τη χρήση του έχοντας υπόψιν ότι είναι το τελευταίο όριο και “έλεγχος” για μια επιθυμητή συνάντηση. Προσπαθεί να επικοινωνήσει στο κοινό την ψυχική- ψυχολογική κατάσταση των δυο πλευρών που συνομιλούν, παράγοντας ήχους - “μουσική”, ενώ δείχνει ταυτόχρονα μια εικόνα από τον κόσμο του συνομιλητή.

Στη συγκεκριμένη εγκατάσταση ο **Βασίλης Αλεξάνδρου** και μέσα στο πλαίσιο του Λαβυρίνθου, αναπαριστά το εργαστήριο του καλλιτέχνη, με τον ίδιο μέσα σε αυτή την συνθήκη. Γίνεται εμφανές ένα μέρος της διαδικασίας δημιουργίας των έργων μέσα από τα πράγματα φορτισμένα και που χρησιμοποιούνται από αυτόν καθημερινά.

Ιωάννα Ταϊγανίδου

Βασίλης Αλεξάνδρου

Φωτεινή Τσακρούδη

³ «Αόρατες Πόλεις», Τίτλος βιβλίου του Ίταλο Καλβίνο (εκδόσεις Καστανιώτη, 2011)

Ο ίδιος αναφέρει ότι εκτίθενται: «ο πάγκος εργασίας του, προσχέδια, μήτρες, τυπώματα, εργαλεία, εξαρτήματα αλλά και προσωπικά αντικείμενα. Ο χώρος αυτός που δημιουργείται είναι ιδιαίτερα φορτισμένος και παίζει ουσιαστικό ρόλο στη σύλληψη και την υλοποίηση των έργων μου. Ο κόσμος αυτός, στον οποίο δημιουργώ και σκέφτομαι, αποτελεί στην ουσία τη δική μου ιδεατή, τη δική μου «αόρατη πόλη», μια πόλη που ουσιαστικά δεν μπορεί να εντοπιστεί, παρά μόνο σε ένα χάρτη νοητό και φανταστικό».

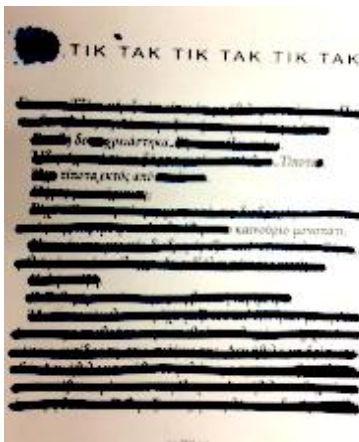

Εύη Ζαμπέλη

Αλέξανδρος Λαμπαδάκης

Μετά από την έρευνα της πάνω στο αόρατο σαν έννοια ή σαν εικόνα και μετά από πολλές συζητήσεις, η **Εύη Ζαμπέλη** κατέληξε σε μια αφηρημένη σύνθεση η οποία τείνει να μοιάζει με τοπίο. Η ιδέα μιας εικόνας η οποία δείχνει να καταστρέφεται λόγω τις ενέργειας της γραφής την ώθησε να προσδιορίσει την σχέση που μπορεί να έχει μια φθαρμένη εικόνα στον χρόνο, με την ανθρώπινη μνήμη. Η ίδια σημειώνει πως: «Το γεγονός ότι θεωρούμε κάποια πράγματα αόρατα μπορεί να οφείλεται στην ανθρώπινη μνήμη η οποία συνδέεται με την παρατηρητικότητα».

Φωτεινή Πολίτη

Σωτήρης Αλβανούδης

Ο **Δημήτρης Θεοχάρης** στο συγκεκριμένο έργο που τοποθετεί στην ομαδική σύνθεση, σχολιάζει την παραμόρφωση που συμβαίνει στην περιγραφή ενός αντικειμένου μέσω του προφορικού λόγου. Αναφερόμενος στο έργο σημειώνει: «Τα ανθρώπινα χέρια ως εργαλείο προσέγγισης του αντικειμένου, σε συνδυασμό με την αδυναμία της ακριβούς ανάκλησης των εικόνων τους από την μνήμη, καταφάσκουν στην αδυνατότητα δημιουργίας αυστηρών περιγραφικών και νοηματικών μοντέλων».

Θεωρώ ότι η απόκλιση που προκύπτει από την περιγραφή του αντικειμένου μέσω των χειρών και των λέξεων σε σχέση με την πραγματική του μορφή αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της ίδια της περιγραφής και πρόθεσή μου η παραδοχή αυτής της απόκλισης. Στόχος μου είναι η ανάδειξη αυτής της αδυναμίας μέσω πραγματικών γεγονότων.

Δημήτρης Θεοχάρης

Αφορμή για τη δημιουργία της σύνθεσης του **Αλέξανδρου Λαμπαδάκη** ήταν η καθημερινή επαφή με τα αρχαία κτίρια που αλληλεπιδρούν με τη σύγχρονη Θεσσαλονίκη. Ειδικότερα στη σύνθεση αυτή απεικονίζονται μνημεία που ανακαλύφθηκαν κατά την διάρκεια της κατασκευής του μετρό της Θεσσαλονίκης αναδεικνύοντας με αυτόν τον τρόπο μια ολόκληρη αόρατη πόλη.

Η **Φωτεινή Τσακιρούδη** καταλήγει σε μια περφόρμανς και στις σημειώσεις που μάζεψε από το τετραδιάκι του "πρότζεκτ". Η μια λέξη είναι απόλυτα συσχετισμένη με την επόμενη-προηγούμενη της- είτε είναι συνώνυμη, είτε αντίθετή της, είτε ρίζα της, είτε έχει άμεση σχέση-. Στις λέξεις που είναι με κεφαλαία ήθελε να προσδώσει έμφαση γιατί κατά κάποιο τρόπο χαρακτηρίζουν το έργο της που τοποθετείται μαζί με την ίδια στον λαβύρινθο. Σημειώσεις:

"Μή

ορατές.αθέατες.άφαντες.ξεχασμένες.φωτογραφίες.αναμνήσεις.παρελθόν.παρον.

χρόνος.

χρονόμετρα.αριθμοί.ρολόγια.άγχος.πνίξιμο.ασφυξία.NAYΛON.θαμπό.γυαλί.πλεξιγκλάς.ΔΙΑΦΑΝΟ.πάγος.κρυσταλλο.κατεψυγμένα

όνειρα.ύπνος.ύπνωση.τύφλωση.ΕΘΕΛΟΥΦΛΙΑ.οφθαλμαπάτη.τέχνασμα.παιχνίδι.τράπουλα.χαρτιά.χαρτί.χάρτης.γραμμές.δρόμοι.

πορείες.δρομολογία.εισητήρια.καθημερινά.ξανά.επανάληψη.μετακίνηση.κίνηση.μποτιλιάρισμα.θόρυβος.ήχος.χτύπος.καρδιοχτύπι.συναίσθημα.αγάπη.ένωση.τρυφερότητα.ευαισθησία.παιδί.αθωότητα.λευκό.ΚΟΚΚΙΝΟ.χρώμα.φως.σκιά.σκοτάδι.θάνατος.παρακμή.αναγέννηση.γέννηση.ταυτότητα.διαφορετικότητα.μοναδικότητα.μονάδα.ΜΟΝΑΞΙΑ.ανεξαρτησία.ελευθερία.δημοκρατία.κοινωνία.πολίτες.γείτονες.συνάνθρωποι.φιγούρες.σκιές.μαριονέτες.κούκλες.αντρας.ΓΥΝΑΙΚΑ.αράχνη.ιστός.ΠΛΕΓΜΑ.πλέκω.νήμα.ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ."

ΧΩρος 18, Χρυσοστόμου Σμύρνης 18,
Θεσσαλονίκη, τ.κ. 54622
τηλ. 6972.855639,
email: xoros18@gmail.com, www.choros18.com

ΧΩρος 18
ChoRos 18
[ˈxɔɾos] art stage

